

הצגת פורים - נצרים תשנ"ח

בס"ד

(בזתא וחרבונה עומדים על שני סטנדרים ולומדים)

בזתא: תגיד לי, חרבונה, אתה לא חושב שזה שהמלך כל רגע מבקש מאתנו יין זה בטול תורה?
חרבונה: מה קרה לך בזתא? מאז שחזרת לישיבה של ר' אברום הפסקת להיות ממלכתי?
בזתא: אבל הוא משתכר איתו.

חרבונה: אבל בפנימיות שלו הוא שותה את היין לשם שמיים, מה אתה חושב לך? נראה לי שבמכון שושן למדו אותך לזלזל במלך.

בזתא: מכון מאוד! עכשיו תקשיב. נראה לי שושתי שייכת לספירת הכתר.
חרבונא: לא לספירת הכתר, לספירת המלכות תקשיב מה כתוב במגילה: "להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות".

בזתא: חרבונא, מאז שאתה במכון נהיית לי חויקר. מה אתה לומד מהמגילה, בוא תראה מה כתוב בגמרא:

"האי דכתיב להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות" – הגמ' עצמה אמרה שהיא שייכת לספירת הכתר.

חרבונא: לא לכתר, למלכות.

בזתא: עכשיו אתה לא מספיק ממלכתי, זה מה שאתה נותן למלכה שלך? מלכות?
חרבונא: עד חצי המלכות.

אחשורוש נכנס.

חרבונא: איזה יין המלך רוצה?

אחשורוש: אני עכשיו לא רוצה יין. אני רוצה שתביאו את ושתי.

בזתא: זה שהמלך אומר שהוא לא רוצה יין, הוא בכלל לא רוצה יין, או שהוא אומר את זה לאפוקי שהוא רוצה שנביא את ושתי?

אחשורוש: אני לא רוצה יין. אני רוצה שתביאו את ושתי.

חרבונה: כן, אבל אתה מתכוון שנביא אותה ואסור להביא, או שאפשר להביא אותה וגם להביא יין?

אחשורוש: אני מתכוון שתביאו אותה עכשיו!!

בזתא: כשאתה אומר הנה עכשיו זה לאפוקי אחר-כך, או שזה גם אח"כ ואתה מתכוון עכשיו במובן הפנימי של המילה?

אחשורוש: אני מתכוון במובן הפנימי של גנת המלך, ואני מתכוון שכבר תביאו אותה!
חרבונא: החצר של ביתן המלך היא בכלל ביתן המלך או מי שהביא אותה לחצר לא יצא?

אחשורוש: מי שעוד לא יצא ודאי שעוד לא הביא אותה יאללה לכו כבר!!
בזתא: אבל איך נביא אותה?

אחשורוש: בכתר מלכות.
חרבונה : רק בכתר מלכות או גם
אחשורוש(מתפרץ בצעקה): רק שתביאו אותה כבר !!

(אחשורוש יוצא ,חרבונא ובזתא הולכים לצד השני ודופקים בדלת – נשמע קולה של ושתי.)

הסריסים: אחשורוש ביקש שתבואי.
ושתי : אני לא יכולה.
הסריסים: למה ?
ושתי : אין לי מה ללבוש.
הסריסים: ושתי -איך זה יכול להיות ?
ושתי : כי את זה כבר לבשתי ואת זה כבר לבשתי ואת זה כבר לבשתי
חרבונא: היא סתם אומרת שאין לה מה ללבוש. צמחה לה קרן.
בזתא : לא קרן . בגמרא כתוב שצמח לה זנב.
חרבונא : כן. אבל אנחנו למדנו אצל הרב טאו שצמחו לה קרניים גדולות, כמו שנאמר
"שם אצמיח קרן לדוד".
בזתא : תפסיק עם הממלכתיות שלך, מי זה הרב טאו בכלל? הרי ברור שצמח לה זנב כך
כתוב בגמרא שנאמר "בא המלאך גבריאל ר' אברום ועשה לה זנב".
חרבונא : קרן גדולה על המצח.
בזתא : זנב גדול !
חרבונא : בוא נתפשר על זנב גדול על המצח.
בזתא : וקרניים.

(כאן מתחילה המוזיקה של הפתיחה לשיר . ושתי עולה עם זנב שחור גדול על המצח וקרניים
בתחתית הגב)

הסריסים: עטור מצחך זנב שחור,
ושתי : מגיעה לכם נגיחה בקרניים
סריסים:המלך יתחייב בתשלומי נזיקין
חרבונא: אבל הוא פטור על נזקי אשתו
בזתא : נראה שדינה הוא כדין בהמתו

הסריסים : זנבך השחור צמרירי ורך
בזתא: מין שילוב מיחד של קפוטה ושטריימל
סריסים: ושתי למה את חרדית כל כך?
ושתי : אני לא חרדית – זו אופנה חדשה
חרבונה: אל תגלי לאשתי- היא תקנה עוד שלושה

סריסים: עטור מצחך זנב שחור
בזתא : אינני זוכר אם חרזו כך בשיר
סריסים: מלכך משתולל שותה ושיכור
ושתי : אינני זוכרת אם שקרו כך בשיר
סריסים: אז תבואי, כי לך מחכה כל העיר !

ושתי: תראו מה עשיתם לי איך אני אבוא עכשיו אל המלך, עם הקרניים והזנב
במקום הלא נכון ?
בזתא: אני לא יודע .
חרבונא: אולי נשאל את המלך.

(ושתי יוצאת , חרבונא וביזתא הולכים למלך)

בזתא: המלך יתלה אותנו אם נשאל אותו עוד שאלה.
חרבונא: מדין מה הוא יתלה אותנו ?
בזתא : למה אתה שואל ?
חרבונא: כי אם אני אדע מאיזה דין אני אוכל להתווכח אתו.
בזתא אני חושב שכבר לא תוכל.
חרבונא: תראה, הוא לא יכול לתלות אותנו סתם כך.
בזתא : השאלה היא אם הוא יתלה אותנו מדין חמתו או מדין בערה.
חרבונא: אם כך צריך לדון אם תולדות חמה הם כתולדות האור
(אחשורוש מוחא כף)
אוי, הוא קורא לנו ! נגיד לו שלא הספקנו ללבן את הסוגיה.
(אחשורוש מוחא כף והם באים)
אחשורוש: איפה ושתי?
הסריסים: היא לא רוצה לבוא.
אחשורוש : מה זאת אומרת לא רוצה?
חרבונא: תראה, זה סיפור ארוך שתלוי במחלוקת אמוראים, ש...
אחשורוש: טוב, העיקר אל תתפלסף עכשיו, תכל'ס מה אני אעשה?
בזתא: אני מציע מדה כנגד מדה- היא לא רוצה לבוא , אתה תוציא דבר מלכות אשר לא תבוא.
חרבונא: נאסוף נערות מכל המדינות.
אחשורוש: נערות מכל המדינות זה רעיון טוב, אבל על בסיס איזה תקן נביא אותן?
חרבונא: על תקן נערות.
אחשורוש : אבל איזה סעיף בתקציב ?
בזתא :נמצא סעיף.

אחשוורוש:כדאי על סעיף מזכירות , היום אם אתה רוצה להראות מדינה מתקדמת אתה חייב להתחיל עם הרבה מזכירות.
חרבונא: לא מזכירות – פקידות.
בזתא :במגילה כתוב פקידים.
אחשוורוש פקידות זה יותר טוב ,יותר נאור יותר מתקדם , יותר תרבותי ,ויותר תופש את אהדת העולם.
חרבונא: בשביל התדמית צריך שיהיו גם כושיות והיספאניות.
אחשוורוש: מהודו ועד כוש.
בזתא :בכל מדינות מלכותך.
אחשוורוש: רק תדאגו שלא תהיה אף יהודיה.
הסריסים: המלך ...
אחשוורוש: אף יהודיה.
הסריסים: ומה עם התדמית?
אחשוורוש: מצטער מאז הסיפור שהיה לי עם מוניקה לוינסקי אני לא מתחיל עם יהודיות היהודים הם עם בעיתי ,חוץ מזה אני רוצה להראות מתקדם, לא יהודי... העולם לא אוהב יהודים.
אבל חוץ מזה זה רעיון טוב מה שאתם אומרים , נביא הרבה נערות , יצלמו אותי מוקף בנערות וכולם יראו איזה מלך נבון וחכם אני, ואז בטוח שאני אנצה בבחירות.
בזתא : ואם הנערות יתנגדו, איך זה יראה בעולם?
אחשוורוש: אל תדאג , אנחנו מדינה דמוקרטית ונאורה , אמצעי התקשורת בידינו, נציג את הנערות הנאבקות כאילו הן נאבקות על קרבתי, העקר שיראו אותי מוקף בנערות וידעו כמה אני מתקדם, ליברלי וחכם.

אני המלך הנאור
נערות רבות עומדות אלי בתור
באות מכל המדינות סביב
כלומר : אני גאון חכם חביב

נערה ונערה
מחכות כאן לתורה
זו תורה וזו שכרה
רע רע רע רע
נערה ונערה
את שמי מאדירה
לי החכמה והגדולה והגבורה

בכל המדינות אפקיד פקידים
אמצעי התקשורת לרשותי עומדים

יצלמו אותי מוקף בנערות
ונראה מי ינצח בבחירות

פזמון ...

מדינה טובה חופשית ונאורה
יכולה להביא לי עוד נערה
את כולן כאן יאספו פקידי
ואהיה פופולארי עד בלי די

פזמון ...

(תוך כדי שירתו של המלך עולים מפגינים עם שלטי הפגנה נגד התקשורת כגון: "קול
ישראל אין להם חלק לעולם הבא", "מעריב ערבים", "להעיף מבט" וכו'...)

אסתר: שלום מוטקה.

מרדכי: שלום אסתי, תשמעי ...

אסתר: מוטקה, איך אתה נראית? תכניס את החולצה שלך!

מרדכי: אסתי עכשיו תקשיבי לי, את הולכת למלך ...

אסתר: אני חושבת שהחולצה הזאת שלך לא כ'כ מתאימה, בכלל, מתי
לאחרונה החלפת חולצה?

מרדכי: הפקיד של המלך רוצה לקחת אותך למלך אז תשימי לב למה שאני
אומר לך.

אסתר: מוטקה, לך תחליף חולצה. כיבסתי לך את החולצה החומה היא נמצאת
בארון.

מרדכי: עכשיו תקשיבי לי, הפקיד של המלך יבוא עוד מעט לקחת אותך, את
תהפכי להיות המלכה.

אסתר: אני מכירה אותך, תיכף תבקש שאני אסדר לך שם כל מיני דברים,
ובכלל, תשלח אותי למלך תעשה לי כל מיני פדיחות.

מרדכי: אני רק רוצה לבקש שלא תגידי לאף אחד שאת יהודיה.

אסתר: אתה חושב שאני לא מכירה אותך? תמיד יש דברים ש...

מרדכי: כן, אבל המלך לא אוהב יהודיות, אם הוא ישמע שאת יהודיה יהיה לא
נעים.

אסתר: למי יהיה לא נעים? אני הלא יודעת מה יהיה בסוף. מה, אני לא זוכרת
משנה שעברה? אתה אומר לי לא לספר, ובסוף דוקא כשאתה מגיע לפני שער
המלך לבוש כמו שלוך בשק ואפר ובא לי לקבור את עצמי באדמה דווקא אז
אתה אומר לי לספר לכולם שאתה בן דוד שלי.

מרדכי: מה שחשוב זה שאף אחד לא ידע שאת יהודיה.

אסתר: שאף אחד לא ידע, הא ? בסוף כולם יודעים טוב מאוד ...

כולם היו יודעים אז טוב מאוד
למי למי יש כזה בן דוד
2x

מרדכי לבוש כמו שלוך
לפני שער המלך
אז מה הפלא שאני
מאד אז מתחלחלת
את הבגדים שאני שולחת
הוא לא מקבל
אז מה הפלא שאני
מרבה להתחלחל

פזמון...

אתה רוצה שאכנס
אל החצר הפנימית
אבל בכלל לא מתבייש
להיראות כזה פורימי
אז לפחות את הגזרה
תואיל קצת להצר
אולי תצום שלשה ימים
ואז נדבר

פזמון...

(אחשורוש יושב על הכיסא, אסתר עם סינר שוטפת כלים בצד, המן זוחל על הרצפה ונובח)

אחשורוש: המן, ארצה. המן, קום. המן, ארצה.
אסתר: אחשורוש, תתבייש לך, איש בגילך מגדל כלב !?
אחשורוש: מה לעשות כתוב במגילה שאני צריך לגדל את המן.
אסתר: בסדר. מי אמר לך שהוא כלב ?
אחשורוש: היהודים . כל הזמן הם אומרים שהמן כלב.
אסתר: תעזוב את היהודים, המן נראה לך כלב ?
אחשורוש: אני עם היהודים לא מסתבך הם עם בעיתי.

אסתר: בסדר, אל תסתבך איתם אני רק אומרת לך, שאני לא מוכנה שיגדל אצלי כלב בבית. אם אתה רוצה – תבנה לו מלונה בחוץ ותדאג להביא לו אוכל, ורחוק ככל האפשר. אני לא מוכנה לשמוע את הנביחות שלו. אחשורוש: טוב, שברת אותי, המן אתה יכול לקום. המן: אבל איך אני אצא עכשיו לרחוב? כולם יצחקו עלי - מכירים אותי בתור כלב, יזרקו לי עצמות. אחשורוש: אל תדאג, אני אגיד לכולם להשתחוות לך. המן: ואם לא ישתחוו? אחשורוש: ישתחוו. ישתחוו, אני אתלה לך צלם על הצוואר וכולם ישתחוו. (המלך לוקח בובה של כלב ותולה על הצוואר של המן) שים לב, עכשו אתה חתום על צלם. המן: (יוצא ומיד חוזר) המלך, מרדכי לא משתחוה. אחשורוש: תגיד לו שאני אמרתי. המן: אמרתי לו, הוא אמר שאתה לא מזיז לו - הוא לא ממלכתי. אחשורוש: תראה לו שיש לך צלם על הצוואר. המן: הראיתי לו הוא אמר שאין לי. אחשורוש: תגיד לו שכתוב בפרקי דר' אליעזר שיש לך צלם על הצוואר. המן: אמרתי לו, הוא אמר שבגמרא זה לא כתוב. אסתר: (נאנחת) הוי, מוטקה. המן: וחוזק מזה הוא אומר שר' אליעזר עוד לא נולד. אסתר: (נאנחת) הוי, מוטקה. המן: וחוזק מזה הוא אומר שר' אליעזר שמותי הוא. אסתר: (נאנחת מאוד) הוי, מוטקה. המן: אם על המלך טוב, אני רוצה שתיתן לי טבעת. אסתר: (נזעקת) : טבעת, ומה עוד? אתה לא מתבייש לבקש מבעלי טבעת? הגם לכבוש את המלך עמי בבית? וחוזק מזה תדע לך שאם אחשורוש נותן לך טבעת - אתה ישר נעמד לשטוף כלים. המן: תשמע, המלך, יש במדינות מלכותך עם בעיתי. אחשורוש: אל תגיד ככה על מדינות מלכותי. המן: יש כאן עם בעיתי. אחשורוש: בעיתך. המן: בעיתך. אחשורוש: בעיתי? המן: עם מפוזר. אחשורוש: אם לשפוט לפי הסריסים הבנישיים שלי, הם באמת עם מפוזר. המן: ומפורד. אחשורוש: אם אתה מתכוון לפלוג בשיבות שלהם אתה צודק. המן: בכל מדינות מלכותך.

אחשורוש: עם בעיתי.

המן : בעיתך.

אחשורוש: בעיתי ?

המן : בעיתי מאוד.

בעיתי בעיתך בעיתך בעיתים
החריץ בשדי והתל בשדך
עשרת אלפים הככר בינתים
מחכים ע"י עושי המלאכה
בעיתי בעיתך בעיתך בעיתים
את היהודים אנחנו נשמיד
אך כמו כל הגויים מאז זמן מצרים
תמיד נכשל נכשל כתמיד.

ליהודים היתה אורה

ושמחה וששון ויקר

הגויים מתכננים ושותים יין

ובפינו שם ה' נזכר

ליהודים היתה אורה

ושמחה וששון ויקר

הגויים חותמים בטבעת

ה' איתנו וזה העיקר

אנחנו נפיל ליהודים קצת פורים
בפורים הם ילכו צמודי מסכות
גם ככה הם במצב טראומטי
מחכים הם בתור שעות על שעות
בפקוד העורף מרימים כבר ידיים
וגם התקשורת עובדת נחמד
הבה נשתה בינתים קצת יין
ולסדאם נריע הידד

פזמון ...

בעיתי בעיתך בעיתך בעיתים
בינתים מצבנו תלוי בגורל
כי כשהיהודים זועקים לשמים
מצבנו תלוי לגמרי בכלל

בינתים אני תלוי כאן למעלה
על עץ גבוה מאוד... אמאלה
זרש אומרת שנפול אפול
איך אפול לפניו אם הוא לא יתלה.

פזמון ...

ומתחילים לרקוד.

הצגת פורים - נצרים תשנ"ט

א: ראית איך המן קוצף?

ב: ואיך הוא לא יקצוף? תראה באיזו אדישות מרדכי לא קם!

א: הוא ממש מלא חימה.

ב: אני אכתוב על זה כתבה במעריב. אני חייב לאזן קצת את התמונה. אני אכתוב קצת על מרדכי החצוף הכועס ובווער, ולכן אינו קם לפני הוד מעלתו המן הרגוע והנאור.

א: נראה לך שתעניין מישהו עם המאמרים שלך במעריב? העם קורא ידיעות, ושם יקראו את הכתבה שלי שפשוט תתאר את התמונה המאוזנת, ונראה אחר-כך את מרדכי מראה את פרצופו.
ג: (נכנס ובידו אגרת) יש לי כאן סקופ לא נורמאלי! יש כאן פתשגן חדש. המן רוצה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים.

א+ב: ואו!

א: אני אכתוב על זה ראשון.

ב: צריך לכתוב על זה כתבה חריפה. ברור שהכל באשמת מרדכי. הפרובוקציות הדתיות שלו - שישתחוהו כבר!

א: אני אכתוב על-כך בעיתון מאמר הגותי ונאה: בהפרת סדר פרועה של מרדכי היהודי, שבהתעלמות בוטה ופוגעת השפיל את המן ולא קם לפניו, שוב נאלץ הוד נאורותו המן להוציא פתשגן מוחה.

ב: זה כלום! אני אכתוב כתבה הרבה יותר מאוזנת: "מרדכי הברברי אינו עושה דבר ואינו מוכן אפילו לקום ולזוע למען ממלכתנו הנאורה. הוא יושב בשער המלך ודורש תקציבים. הוא פוגע באופן משפיל בהמן המסור. תגובתו הנאורה של המן איש-הספר לא אחרה לבוא. כאיש ספר, תגובתו על מעשהו של מרדכי פורע-החוק אינה בכעס ואינה באלימות. המן איש-הספר מגיב רק מעל-גבי ספרים, בפורום של סופרי המלך, בסובלנות - מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשונו, והכל במסגרת החוק וחתום בטבעת המלך."

א: אתה והספרות המעריבית שלך... אני אכתוב בידיעות פשוט: "המן, הידוע באיפוקו הידוע, התאפק גם הפעם והסכים לא לשרוף את היהודים אלא רק להרוג אותם. האין זו שערוריה לאחר מעשהו המזוויע של מרדכי? האם לעולם ישתלטו היהודים על חיינו הנאורים ולא ישתחוו להוד המנותו?"

ב: רגע, יש כאן יהודי נאור שאפשר לראיין אותו בשביל הכתבה. (פונה לג') מה אתה היהודי אומר?

ג: אני חושב שאנחנו היהודים צריכים ללכת לקראת המן. אם כל פעם שהוא הורג יהודי אנחנו מיד מאשימים אותו ואומרים שהוא רוצח, פלא שהוא רוצה להרוג את כולנו? - אנחנו צריכים לבנות צעדים בוני-אמון. אם נוותר לו על מה שהוא רוצה, נוציא אותו מרשימת התומכים בטרור, וניתן לו הגדרה עצמית, מיד יקום כאן מזרח פרסי חדש וכולם יראו שהמן הוא אדם חביב ביותר. חבל שאנחנו תמיד מתעקשים לומר עליו שהוא רשע ובכך לעורר את השנאה. ב: יפה יפה.

ג: אני יוצא להפגנת תמיכה מול הבית של המן.

ב: אתה חושב שיתנו לך להתקרב לבית של המן?

ג: לי יתנו, אותי אוהבים. (מוריד את הסודר ומתגלה חולצתו שכתוב עליה מימד), רוצים להראות שגם היהודים בעד השופט המן.

א: אתה בעד המן?

ג: בודאי, מה חשבת? שרק בגלל שאני יהודי אני ברברי כמו מרדכי? לי ברור שדווקא היהדות מחייבת להשתחוות לשופט המן אפיים ארצה, בפישוט ידים ורגלים. תדע לך, אין שום סתירה בין היהדות לבין המן. אדרבה, אנחנו בעד סובלנות ולכן אנחנו בהחלט חושבים שצריך לטפל באלה שלא משתחווים להמן. הלוא אנחנו חלק מן העולם הנאור. היהדות היא המנית ביסודה, וכל מי שאומר שאנחנו לא המניים לא יודע על מה הוא מדבר.

ב: מה בדיוק כתוב לך על החולצה?

ג: כאן כתוב: מודרני יותר, מאד דמוקרטי. אנחנו מאד מודרניים ודמוקרטים, ואנחנו חושבים שטוב שהמן מלמד את ההמון החשוך מהי דמוקרטיה. חוץ מזה, אני רוצה לקרוא לכל הצבור הדתי לאומי שלא להשתתף בהפגנת שלשת הימים של מרדכי.

ב: זה לא הפגנה, זאת עצרת תפילה.

ג: כך הם אומרים, אך ברור לגמרי שזאת הפגנה נגד כל היקר והחשוב לנו. (המן נכנס.)

ג: (ניגש להמן ולוחץ את ידו) אנחנו עומדים לימינך בשעותיך הקשות.

המן: תודה תודה, עכשיו תשתחוה ואחר-כך נהרוג אותך.

(המן וג' מדברים ביניהם בצד, הקהל שומע את א' וב')

א: צריך לעשות איזו כתבה חיובית על מימד. הסיסמה היפה הזו על החולצה שלו, אני אמנם לא מבין אותה אבל זה בטח משהו עמוק כזה בתורה. זה מאד נחמד שיש ליהודים סיסמה שמראה שהמן צודק. כולם רואים מה שוים עכשיו מרדכי והיהודים.

ב: כן, מודרני יותר מאד דמוקרטי. זה בטח משהו מספר הזהר. נשמע לי מאד רב-מימדי.

א: אל תגיד רב-מימדי, כי זה יזהה אותו עם הרבנים!

ב: בסדר, משהו מאד מימדי. בוא נעשה על זה כתבה. (מוציא עט) יש לך נייר?

א: לא.
ב: טוב, לא נורא. נכתוב על הגב של המן.
א: השתגעת? אתה חושב שהוא יתן לך?
ב: בטח, בוא תראה. (ב ניגש להמן) המן, אני יכול לכתוב עליך כתבה?
המן: (בשמחה) כן, בודאי.
ב: טוב, תסתובב.
(המן מסתובב, ב' כותב על-גבו כתבה.)

כולם היו יודעים אז טוב מאד
את מעריב, ואת ידיעות
כולם היו יודעים אז טוב מאד
מה דעתי ודעתך - לא צריך כאן עוד.

א: אני תמיד צודק והשני הוא לא נורמאלי
ואם לשאל מדוע זה - מפני שככה בא לי
ממני כל העם ילמד מה צריך לחשוב
ידעו שמרדכי רשע - והמן זה טוב. פזמון

ב: את הכתבות שלי קוראים כל החבריה
לכן כולם פה שמאלנים בסייעתא דשמיא
ואם תשאל מה באמת קרה במציאות -
יותר עדיף שלא תדע - חבל על הבריאות. פזמון

ג: אם שלושתינו כאן חושבים אותו דבר בינינו
אז זה ברור שכל העם חושב ממש כמונו
ורק מיעוט קטן שולי ברברי וטפשוון
עדיין לא הפסיק לקרוא - מקור ראשון. פזמון

אחשורוש: (מניח את הכתר, שוכב במטה ואומר): אוף, שנתי נודדת, אני רוצה ספור.

סריס: מה יש לך, אחשורוש? אתה רוצה עוד כר?

אחשורוש: ספור, ספור, ספור.

סריס: אחשורוש, עכשו אין ספורים, עכשו צריך לישון.

אחשורוש: לא, אני רוצה ספור, עכשיו.

סריס: אבל כבר מאוחר.

אחשורוש: אני רוצה עכשו ספור,

סריס: (מוציא ספר וקורא). היה היתה נסיכה יפהפיה ושמה שלגיה, היא היתה יפה ואמה החורגת

היתה יפה גם היא....

אחשורוש: לא רוצה שלגיה, רוצה ספר הזכרונות.
סריס: אבל עכשו אנחנו מספרים שלגיה.
אחשורוש: ספר הזכרונות, ספר הזכרונות, ספר הזכרונות!
סריס: הוי, קשה אתך, טוב. (מחזיר את הספר, מוציא ספר אחר וקורא בקול מתוק וחלומי) היה היתה מלכה יפהפיה, יפיה היה מסנוור עינים, שערה היה צח ובהיר ולבן כשלג, שיניה - זהב טהור, היא היתה יפה ממש כדרדר ו...
אחשורוש: אני רוצה ספר הזכרונות!
סריס: אבל אחשורוש, זה ספר הזכרונות.
אחשורוש: (בוהה בחסר אמון)
סריס: זה על ושתי.
אחשורוש: לא רוצה ושתי, רוצה על הסריסים.
סריס: אבל אחשורוש, אתמול ספרנו על הסריסים, שלשום ספרנו על הסריסים...
אחשורוש: סריסים סריסים סריסים סריסים. (צועק)
סריס: (נאנח) קצף בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלוח יד במלך אחשורוש, ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי, ויבוקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ. (אחשורוש מאושר, חיוך של אשר נמרח על פניו, הוא משלים את סופי המשפטים כשהסריס מספר) לילה טוב.
אחשורוש: ומה קרה בסוף?
סריס: ספרתי לך, בסוף תלו אותם על העץ.
אחשורוש: כן, אבל מה קרה בסוף עם מרדכי?
סריס: כמה פעמים אמרתי לך, בספור לא שואלים מה היה בסוף, זה רק ספור.
אחשורוש: כן, אבל אני רוצה לדעת מה קרה בסוף עם מרדכי.
סריס: (בכעס) כלום, לא נעשה עמו דבר, הספור נגמר. לילה טוב.
אחשורוש: מי בחצר?
סריס: עכשו אין חצר, עכשו הולכים לישון ולא רואים שום חצר, לילה טוב.
אחשורוש: אבל רק תגיד לי מי בחצר.
סריס: (נאנח, הולך ומסתכל ואומר) המן בחצר. לילה טוב.
אחשורוש: יבוא
(המן נכנס)
אחשורוש: מה אתה חושב שיקרה לאיש בספור?
המן: האיש הטוב או האיש הרע?
אחשורוש: האיש הטוב.
המן: האיש הטוב ירכב על סוס מהיר ו... (דוהר) דיו דיו דיו (שר)

מרדכי ירכב על סוס מלכות
והמן יוביל אותו סחוט
כל היהודים
ירכבו על הגויים

בלבוש מלכות תכלת וחור

הם רוכבים ושרים
ברחובות הערים
כי המלך הרם
חפץ ביקרם

כל היהודים בכל פינה
בכל ק"ז מדינה

ושחוק פינו ימלא
ובאו ציון ברנה

הם רוכבים ושרים
ברחובות הערים
כי המלך הרם
חפץ ביקרם

א: מה זה, לאן הוא מוביל את מרדכי?
ב: בכל העיר, למרכז.

א: מה, מרדכי עובר למרכז?

ב: כן, הבטיחו למרדכי שאם הוא יעבור למרכז הוא יוביל.

א: אבל אני רואה שהמן מוביל.

ב: טוב, ככה זה עם הבטחות של פוליטיקאים.

א: אבל חשבתי שמרדכי הוא איש ימיני.

ב: מרדכי הוא איש ימיני, אבל הוא כבר לא בשבט של בנימין.

א: תמיד ידעתי שמרדכי הוא איש ימיני רק בכאילו.

ג: (נכנס בוכה)

א, ב: למה אתה בוכה?

ג: מרדכי היציק לי.

ב: מרדכי היציק?

ג: מרדכי היציק

א: אבל שמעת שהוא עבר למרכז?

ג: אה, אם כך אז הוא בסדר גמור, ממש איש כלבבי. (יוצא)

א: הודלף לי שאתמול המן בא לבית של אחשורוש באמצע הלילה לשיבה סודית שעוסקת

בדרוגו של מרדכי בראש העץ.

ב: לי דוקא הדליף סריס אחד מתוך הישיבה שהם חפשו דרך לגמור את הספור הזה בסוף טוב.

- א: ואיזה סוף טוב הם מצאו?
ב: הם רקחו עסקה שהמן יוביל, מרדכי ירכב על הסוס, והסוס יקבל כתר מלכות בראשו.
א: אני דוקא שמעתי שהמן מחפש דרך להעביר את מרדכי לשחקים.
ב: הסקרים דוקא מדברים על זה שעומדים לדרג את מרדכי בראש העץ. בכלל, שמעתי שמחר במשחה במרכז המפלגה המן נופל.
א: ככה זה עם הסקרים, אבל תשמע את ההדלפה האחרונה שאני שמעתי: אסתר וחרבונה רוקחים דיל שבסופו ידורג המן בראש העץ.
ב: אני דוקא שמעתי שהמן שומר למרדכי את המקום באמה החמשים, אומרים שאת כל המקומות הראליים בעץ הוא שומר לבנים שלו.
א: תגיד לי, לא משריינים מקום לזרש? אפילו במפד"ל כבר משריינים מקום לאשה.
ב: לא יודע, אומרים שהמן כנס את מועצת חכמיו, הם בטח ידונו בענין.
א: תראה איזו רשימה הודלפה לי ברגע זה (מוציא את הרשימה (צלום מוגדל של עמוד עשרת הבנים ממגלה כשרה), מראה אותה לקהל ומקריא אותה)
ב: זה נראה כמו רשימת חיסול, לא?
א: אז מי בסוף ידורג בראש העץ?
ב: תלוי.

על ראש העץ בבית המן
שמחה והמולה
כל מי שלא יבא בזמן
יפול בנפילה
ארידי כבר מארגן
עם ארידתא דיל
אבל נראה שפרשנדתא
את שניהם יפיל.

צויץ צויץ שריק שרק
בולבול בולבול ביל בל חחחחחחחחחחחח
וכל מי ששמע אמר
אח איזו משפחה

אז פורתא מאיים
שאת העץ יפיל
אם לא יופסק מיד מיד
העסק המשפיל
אך המן אינו נבהל
מאיומי פורתא
יש לו הסכם עם אריסי

בס"ד

פורים!!!

סצנה 1

(סרט)

מגישת חדשות: צופים יקרים ערב טוב, והערב מבזק חדשות מיוחד לרגל ההתפתחויות המסעירות בבית המלוכה. אנשים רבים הגיעו מהודו ועד כוש כדי לצפות בעושרו הרב של המלך ובאשתו היפה- ושתי. (הצגה)

ושתי נותרת, וביקתן ותרש דופקים על דלת חדרה של המלכה:

"מלכתינו, המלך רוצה לראותך! הוא הזמין את כל הממלכה כדי שיחזו ביופייך המהמם".
ושתי: היופי היחיד שאני רוצה זה שנת יופי (חוזרת לישון)

(סרט)

מגישת חדשות: "כפי שאתם רואים המלכה מסרבת להגיע. נעדן כשהיו התפתחויות.

ונעבור לעידכונים נוספים, ושוב ה"הבס הפרסיים" הפסידו היום...

רגע, אני מקבלת עדכון, מה???? (בצרכה)

הוא עשה מה??? הוא הרג אותה???

אמממ... צופים יקרים, קיבלתי ידיעה מרעישה מחצר המלך. המלכה ושתי הוצאה להורג."

סצנה 2:

שיר: lonely

חשוי צועד לתוך הבמה ושר בכאילו...

חשוי: "אוי מה עשיתי???" נשארתי לבד!"

נכנס מנחה הטלויזיה..

המנחה: "אל דאגה, אדוני המלך בשביל זה אני פה. נעים להכיר- צביקה, סוכן דוגמניות-על משורה ראשונה. קדימה חבר'ה- לעבודה!"

(מוחא כפיים, נכנסים כמה אנשים עם שלטים ושולחן ונדלקת מוזיקה)

-נכנסות בת אחרי בת - "NEXT!!"

ואז חשוי רואה את אסתי לצלילי המוזיקה: you are beautiful..

ומעיף את כל הבנות וצועד לכיוונה.

חשוי: "זהו~ בחרתי, אני רוצה אותה!"

אנשים נכנסים ומעניקים לה את כתר וסרט מלכת היופי....

חשוי לאסתי: "אני אחשורוש, אבל כולם קוראים לי חשוי. איך קוראים לך?"

אסתי: "אני? אני אסתי."

סצנה 3

ביגתן ותרש - המזימה: שיחה ביניהם בחרוזים.

(רוצים להרעיל את אחשורוש)

מרדכי: "אוי לא! הם רוצים לרוג את המלך! אני חייב לעשות משו.."

הולך ומנסה לעבור 2 שומרים אך ללא הצלחה.

מרדכי (צועק אל המלך): "המלך!!!!!! הם רוצים להרוג אותך! אני אומר לך- ביגתן ותרש מנסים להרעיל אותך, שמעתי

שהם מתכוננים להכניס רעל לאוכל שלך.."

מרדכי מתייאש מהניסיון לעבור את השומרים והלך לדרכו.

חשוי: "תמיד חשדתי בשניים האלה. הם תמיד הביאו לי את האוכל שעות אחרי שביקשתי.. והא תמיד הגיע קר.. כדאי

לבדוק את הנושא.."

חושך

מישהו עולה על הבמה עם ספר ענק וכותב בספר.

ברקע מושמעת ההקלטה:

"שם: מרדכי היהודי.

גיל: חסוי

מעשה: הציל את אחשורוש ממוות

תוצאה: ביגתן ותרש שניסו להרעיל את המלך הוצאו להורג.

תשלום: יינתן בהמשך."

חושך
סצנה 4

המן מטייל ומלמל לעצמו: "ההבס הפרסי הזה.. מה כ"כ מיוחד בהם? אני ממש לא מבין.."
מרדכי נכנס במדי הוקי וצועד לעברו.
המן מלמל לעצמו: "הו, הנה הזדמנות מצויינת-גם הבס וגם יהודי".
המן: "מרדכי, בוא לכאן! השתחוה לפניי!"
מרדכי מתעלם (עושה "חומה") וממשיך בדרכו...
המן: "מה????????? אני לא מאמין!!! היהודי הזה!"
המן ניגש לילד בקהל: "ראית את זה??? הוא לא השתחוה לפניי!!!"

חושך

אחשורוש יושב ורואה משחק הוקי, אוכל לו פופקורן ענקי.
המן נכנס ומתיישב יחד איתו ומתעצבן.
המן חושב לעצמו בקול: "עוד פעם מלך הזה, צופה בקבוצה הלזרית הזו... ממש מהופנט".
מעביר יד מול הפרצוף של חשוי.
המן: "יום יפה היום אה???"
חשוי: "כן כן.. צודק.."
המן: "היה הייתה ילדה ושמה כיפה אדומה".
חשוי: "רעיון מצויין! חשוב מאד .. מאד.."
המן: "אז אה... (חושב לעצמו ומחייך) סיכמנו ש..הורגים אותם? כן, את מרדכי הזה וכל העם שלו?"
חשוי: "כן .. כן.. (מתלהב ממה שקורה במשחק) מצויין!"
המן: "אוקיי אז אני רק צריך את החתימה שלך כאן וכאן וכאן וכאן וכאן"
(פותח גליל ענק ומצביע על מיליון מקומות לחתום)
חשוי מתעצבן: "קח, (זורק את הטבעת להמן) תעשה את זה אתה".

חושך (אופצייה לסרט של סוסים)

כרוז: "ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחודש שנים עשר הוא חודש אדר ושללם לבוז" (פרק ג פסוק יג)

סצנה 5

משרתי אסתר בדיון.
-"אני ממש לא מבין מה קרה. אני סקרן לדעת מה התשובה של מרדכי."
-"כן, אסתר ממש דואגת לו, היא רוצה לדעת למה הוא לובש שקים- איך היא אמרה לי?!-עד פרטי פרטים".
-"היי, הנה הוא... הוא באמת נראה נורא."
מרדכי מדבר אל הקהל:
"אסון כבד נפל עלינו. המן רוצה להרוג ולהשמיד ולאבד את כל היהודים. צרה גדולה.. מה נעשה?"
השליחים הולכים ומדברים ביניהם-"חייבים ליידע את אסתר".

חושך

מפגש מרדכי ואסתר- צלליות.
אסתר: "מרדכי, דודי היקר, מה קרה לך? למה לא לקחת את הבגדים ששלחתי לך? והאוכל?"
מרדכי: "בזמנים קשים אלו, מי חושב על אוכל ובגדים? אסתר.. את חייבת לעזור לנו."
אסתר: "אני? איך אני יכולה לעזור?"
מרדכי: "לכי, דברי עם המלך, זה הסיכוי האחרון שיש לנו."
אסתר: "אבל מרדכי, המלך לא קרא לי כבר 30 יום, הוא יהרוג אותי".
מרדכי: "אסתר, אין ברירה! כל גורל העם היהודי תלוי על כתפייך."
אסתר: "אני מסכימה, אבל מרדכי, תצומו עליי ותפללו 3 ימים. גם אני ונערותיי נעשה כן. ה' יהיה עימכם".
מרדכי: "יברכך ה'".

חדש חדש חדש

זרש – נו, מה הבעיה, תכין עץ. תלה אותו.
לוקחת דף ועט – אוי איזה מסריח, אתה רואה? גובה חמישים אמה.
פה אתה תולה אותו ונפטרה הבעיה.
המן – מסכים, מהנהן בראשו.
זרש מגישה לו חפיפה שחורה
חושך באולם

קפיצות - בלילה ההוא נדה שנת המלך

חשוי – הופ, אני לא מצליח לישון. מלא אוכל בפה.
לך לך. תביא את הספר ותקריא לי סיפור לפני השינה.
המקריא: יום אחד...
חשוי מפריע: רגע רגע, תן לילתפוס תנוחה. עכשיו.
המקריא: יום אחד בעיר...
חשוי: לא לא, לא את זה. משהו עם אקשן. ושולף קופסת פופקורן מאחוריו.
המקריא: מכחך בגרונו ומתחיל: שם, מרדכי היהודי. גיל, לא חשוב. מעשה – הציל את אחשורוש ממות. ובגתן ותרש
שניסו להרוג את המלך הוצאו להורג. תשלום: יינתן בהמשך.
חשוי: יינתן בהמשך???? נחנק ומעיף פופקורן?. עוד לא שילמו לזו??
רעשים של בניה.
חשוי: מה זה? מי בונה באמצע הלילה?
המן נכנס לחדר ובא לספר משהו וגם חשוי רוצה לספר משהו.
המן: אתה קודם
חשוי: אותה קודם:
המן: נו, אתה קודם.
חשוי: לא באמת, אתה!
המן: אתה!
חשוי: טוב, בכל זאת אני המלך. נאנח. אני צריך את עצתך, יש מישהו מאד מיוחד ואני חייב לו טובה ענקית. אתה חייב
לעזור לי.
המן פונה לקהל ומצביע על עצמו כאילו מדובר בו.
המן: כן מלכי, במה אני יכול לעזטק?
חשוי: מה אני אעשה איתו? איך אני אצ'פר אותו?
המן: יש לי רעיון. תזמין לימוזינה ותלביש אותו בגוצ'י ותעשה לו סיבוב בחוצות העיר.
חשוי: או קיי, לך תביא את מרדכי.
המן: או... אתה רע....
חשוי: זורק לו את המפתחות וכובע של נהג ואומר: תצ'פר אותו וקנה לו קפה בטים הורטון.
המן בהלם: אני ?? קפה?? אתה בטח צוחק עלי! אני הרי רק מזמין בטלפון!!!
חשוי: לא! זוהי פקודת המלך! דבר ראשון על הבוקר.
המן בדרך לצאת
חשוי: רגע, לא רצית לספר לי משהו?
המן יוצא מהחדר בסערה.
חושך
שיר: ומרדכי יצא מלפני המלך

סצינה מספר???

משתה בבית אסתר

חשוי: אסתר יפתי, למה נפלו פניך? (טוחן אוכל) קחי קחי, תטעמי מזה, זה ירים לך את מצב הרוח. (אוכל ומדבר בפה
מלא)

אסתר: בוכה בכי הסטרי: יש מישהו שרוצה להרוג את העם... האחים שלי...
חשוי: מה? מי? איפה? מתי? (ממשיך לאכול פופקורן)
אסתר: איש צר ואיב. (אסתר מצביעה על המן ואחשוורוש והמן מסתובבים אחורה לחפש על מי היא מצביעה.)
אסתר: איש צר ואיוב **המן** הרשע.
אחשוורוש מתרומם ומריע ברעשן: **המן**
המן: המן?
חשוי: תלו אותו על העץ.
המן נלקח... והעיר שושן צהלה ושמחה!!!!

